

Berglundska gården

En gammal vy på Berglundska gården som revs den 28 februari 1855. När den är byggd vet jag inte exakt men troligen efter sista stadsbranden 1827. Beklagat den dåliga bilden men har försökt att hitta någon bättre men gick bet på det. När man revs denna fastighet så tänkte man redan på denna tid på återbruk man började att plocka ner takpannorna, värmepannan och radiatorerna. Själva rivningen gjordes av en entreprenör som fastighetsägaren hade anlitat och därmed var gården historia

Berglundska gården hade fått sitt namn efter färgerifabrikör Carl A Berglund, han var gift med Elvira Swartz dotter till grundaren av färgeriet vid Viskan nedanför kyrkan. Färgeriet som Swartz hade anlagt vid Viskan i mitten av 1820-talet klarade sig undan lågorna vid stadsbranden år 1827 och färgeriet var den första boråsindustri som brukade ångmaskin i driften. År 1875 övertog Carl A Berglund fabriken som han drev med framgång. Den skulle efter honom senare uppgå i Linds färgeri.

Gårdsinteriör från Västerlånggatan 12 i kvarteret Elektra mot norr år 1916, just dessa innergårdar är jag väldigt svag för. Det är synd att man har rivit så många gamla byggnader i Borås. Beslutet att riva Berglundska gården fattades av stadsfullmäktige i januari 1955. 21 ledamöter röstade för en rivning och endast 14 var emot. Det viktigaste skälet för var den växande trafiken, som krävdes en breddning av Västerlånggatan och behovet av parkeringsplatser i centrum. Byggnaden ansågs också vara i dåligt skick. Socialvården som varit inrymd i gården på senare tid, skulle nu få nya lokaler i det nya stadshuset. Motståndarna, främst John Bohlin hävdade att Borås inte hade så många byggnader från 1800-talet kvar värda att bevara. John Bohlin räknade dit förutom Berglundska gården, de Utfallska och Flamenska gårdarna vid Södra Torget och poststugan vid vattentornet. Intressant är att han inte nämner teatern i Stadsparken. Rivningsbeslutet, planerat och berett i flera år, väckte senkomna protester bland många boråsare.

Ett sista försök att rädda Berglundska gården gjordes av John Bohlin, Ingegärd Wallin och Tore G Wärenstam, som i fullmäktige motionerade om en omprövning av beslutet sedan en kulturhistorisk expert från Stockholm, professor Erik Lundberg efter ett besök i Borås konstaterar att gården var omistlig för Borås stadsbild. Motionärerna kunde också tänka sig att flytta gården något nedåt ån. Då skulle Västerlånggatan kunna breddas så som trafiken ansågs kräva. Ingenting hjälpte, klagomålen ogillades och motionen avslogs och i april 1955 beslöt stadsfullmäktige, nu med siffrorna 27-17, att beslutet från januari sammanträdet skulle fullföljas. Berglundska skulle rivas trots alla protester. Drätselkammaren gav fastighetskontoret i uppdrag att verkställa beslutet, gatukontoret att ordna en parkering på platsen.